

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 28 iulie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, declarat de avocata Cornelia Gorencu în numele inculpatului

Scutelnic Ion xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare</i> <i>16.11.2018 - 28.07.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>18.08.2021 - 23.11.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>28.01.2022 - 16.02.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 28 iulie 2021, Scutelnic Ion a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei aflării în stare de reținere de la 30.10.2018 până la 02.11.2018.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Scutelnic Ion, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în perioada 22.06.2018, orele 23:00 - 23.06.2018, orele 01:50, prin acces liber a pătruns în casa situată pe adresa str. Xxxx, or. Xxxx, mun. xxxx, unde pentru realizarea scopului infracțional avut, asigurându-se de faptul că acțiunile acestuia rămân neobservate, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, pe ascuns a sustras mijloace bănești în sumă de 100 lei, 500 euro, care conform ratei de schimb oficial al BNM a constituit 9871 lei, un telefon mobil de model „Samsung J2 Prime” cu nr. IMEI xxxx, în care era activată cartela SIM xxxx în valoare de 3000 lei, haine în valoare de 1094 lei, ce

aparțin lui Romanciuc Adic, cauzând părții vătămăte daune în proporții considerabile, în sumă totală de 14.065 lei.

Instanța a reținut că inculpatul nu s-a prezentat în ședința de judecată și prin încheierea din 03.04.2019 a fost dispusă anunțarea lui în căutare, iar potrivit informației IP Buiucani a DP mun. Chișinău din 25.04.019 în privința ultimului a fost pornit dosarul de căutare nr. 2019040174, temei pentru care a fost dispusă judecarea cauzei penale în lipsa acestuia.

În cadrul urmăririi penale, fiind audiat în calitate de învinuit, inculpatul a declarat că recunoaște învinuirea, că în acea seară a servit, cunoscând despre faptul că ușa la gazda care a locuit nu se închidea și a hotărât să plece să se culce acolo. A intrat în casă și într-o cameră a găsit un telefon de model „Samsung Galaxy Prime”, o pereche de pantaloni de jeans de culoare albaștri și un pachet de țigări. A luat toate aceste bunuri și a plecat.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămăte Romanciuc A. că s-a trezit pe la orele 02.00 dimineața și a vrut să iasă să fumeze, dar a văzut că lipsesc țigările, telefonul mobil și pantalonii care costă în jur de 1000 de ruble rusești. Mai lipsea geanta cu haine, în care erau o pereche de șorți și un maiou. În pantaloni erau 500 de euro și 100 de lei. Pantalonii pe care i-au fost prezentați la faza de urmărire penală, i-a recunoscut ca fiind ai săi. Ușa nu era încuiată, doar era tras zăvorul. A indicat prețul cu care a cumpărat bunurile furate. Scutelnic I. l-a contactat cu un an în urmă, cu referire la o împăcare;

- declarațiile martorului Crudu Ș. că Țurcan A. a comunicat că are de deblocat un telefon, un Samsung Galaxy 2. A zis că telefonul este al lui, s-au jucat copii și l-au blocat. A scos patola și ca să fie încrezut, a pus o cartelă „Orange” și una „Moldcell”, ca să vadă dacă reacționează și l-a restituit lui Țurcan A. Peste 1 lună, a venit poliția și i-au explicat că este un telefon furat, cu numărul său de pe care s-au efectuat niște apeluri. Le-a comunicat că l-a luat de la Țurcan A.;

- declarațiile martorului Țurcan A. că, inculpatul a împrumutat de la el 1200 lei. După ce el i-a comunicat să-i restituie datoria, acesta i-a dat un telefon și a dispărut. A încercat să-l pornească, dar era blocat. S-a adresat către Crudu Ș. ca să-l deblocheze. Apoi, l-a vândut unui băiat din or. Xxxx. După vreo 4-5 zile a venit poliția la el și a aflat că telefonul a fost furat;

- procesul-verbal de examinare din 29.10.2018, a descifrărilor convorbirilor telefonice, prin care s-a constatat că în telefonul sustras a fost introdusă cartela SIM ce aparține martorului Crudu Ș.;

- procesul-verbal de percheziție corporală din 31.10.2018, fiind ridicați de la Scutelnic I. o pereche de blugi de jeans de culoare albastră;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.10.2018, prin care au fost examinați o pereche de blugi albaștri care au fost ridicați de la Scutelnic I.;

- corpul de delict: telefon mobil de model „Samsung J2 Prime” cu nr. IMEI xxxx transmis spre păstrare părții vătămăte.

Astfel, părții vătămate i-au fost sustrate mijloacele bănești în sumă de 100 lei și 500 euro, un telefon mobil de model „Samsung J2 Prime” și o pereche de pantaloni, cauzându-i o daună în proporții considerabile.

Fapta ilegală de sustragere de către inculpat s-a confirmat prin declarațiile părții vătămate Romanciuc A., care a sesizat colaboratorii poliției, cât și nemijlocit declarațiile martorului Țurcan A., că a primit telefonul „Samsung J2 Prime” cu nr. IMEI xxxx de la Scutelnic I. în contul stingerii datoriilor, precum și că acesta, după o perioadă, a început a dispune de bani, dar nefiind angajat în câmpul muncii.

Aceste declarații au fost susținute și au coroborat cu ale martorului Crudu Ș.

Faptul sustragerii s-a confirmat și prin procesul-verbal de ridicare din 31.10.2018, în urma percheziției corporale efectuate, de la Scutelnic I. - o pereche de blugi de culoare albastră, care au fost recunoscuți de partea vătămată ca fiind ai lui, fiindu-i transmiși spre păstrare.

Totodată, inculpatul a săvârșit sustragerea prin pătrundere. Pentru a imputa făptuitorului circumstanța agravantă în cauză, este necesară prezența cumulativă a următoarelor trei condiții: 1) să fie săvârșită o pătrundere; 2) această pătrundere să fie ilegală; 3) pătrunderea să se facă în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință.

Respectiv aceste trei condiții au fost întrunite cumulativ de către inculpat, or, acesta a intrat în locuința pe care o închiria partea vătămată, această locuință fiind anterior comiterii sustragerii, închiriată și de inculpat, acesta folosindu-se de situația în care anterior închiria acest domiciliu și cunoscând modalitățile de intrare în locuința, a pătruns în domiciliu și și-a realizat intenția infracțională, fără a fi observat, acțiuni confirmate prin declarațiile părții vătămate Romanciuc A. și prin însăși declarațiile inculpatului, date la urmărirea penală, citite în ședința de judecată.

Infracțiunea prevăzută la art. 186 Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

De altfel, s-a demonstrat această posibilitatea reală ca inculpatul să folosească bunurile sustrate nemijlocit prin faptul ridicării chiar de la el, în urma procesului verbal de percheziție a blugilor de culoare albastră care de fapt aparțineau părții vătămate, transmiterea telefonului mobil „Samsung J2 Prime” cu nr. IMEI 3521 martorului Țurcan A. în contul stingerii datoriilor, precum și utilizarea mijloacelor bănești sustrate în propriul interes.

Prin urmare, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, reținând că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, că a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, dar a avut un comportament indiferent în raport cu

participații la proces și ordinea de drept, prin neprezentarea în ședințe și s-a ascuns de judecată, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, care v-a avea efectul realizării principiilor pedepsei penale de reeducare a inculpatului și restabilirii echității sociale.

Or, în privința inculpatului nu este rezonabil a aplica o pedeapsă mai blândă din categoria celor indicate în sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, în condițiile în care acesta s-a sustras de la examinarea cauzei prin ce a condus la tergiversarea ei.

3. Avocata Cornelia Gorencu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie încadrate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal și să-i fie numită o pedeapsă mai blândă, nonprivativă de libertate, or, în condițiile art. 60 Cod penal, a-l libera de răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

Apelanta a indicat că inculpatul, nu avea intenția de a sustrage careva bunuri, dar de a dormi în casă. Intenția de sustragere a apărut ulterior, după ce a intrat în imobil. Astfel, lipsește semnul calificativ - pătrundere în locuință.

Totodată, inculpatul nu indică că a sustras mijloace bănești în sumă de 100 lei și 500 euro, acest fapt nefiind dovedit pe parcursul examinării cauzei penale și prin urmare, lipsește și semnul calificativ - cauzarea de daune considerabile părții vătămate.

Or, la materialele cauzei penale nu se atestă probe care ar confirma existența prejudiciului material și anume, nu a fost probat că partea vătămată avea asupra ei suma de bani indicată, partea vătămată contrar prevederilor art. 118 Cod de procedură penală, reprezentând probe în acest sens. Inclusiv, nu a fost dovedit prețul real al telefonului mobil, ținând cont de uzura acestuia.

Astfel, acțiunile inculpatului formează componenta de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, ca sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a luat în considerare că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, a colaborat cu organul de urmărire penală, are o vârstă tânără, ambii părinți sunt bolnavi, ceea ce reduc gradul de pericol social al infracțiunii comise.

Acesta nu prezintă un pericol pentru societate și izolarea lui nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă.

Mai mult, inculpatului i-a fost violat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CtEDO, fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa lui or, la dosar lipsesc probe care confirmă eschivarea acestuia cu rea-credință de la înfățișarea în instanța de judecată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că inculpatul, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, ultimul fiind anunțat în căutare potrivit dosarului de căutare nr. 20190301748, condiții potrivit cărora, a

fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului, fiind în prezența avocat său, iar prin încheierea Judecătorei Chișinău din 03 aprilie 2019, s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului și prin înștiințarea șefului IP Buiucani, Grosu Alexei din 25 aprilie 2019, a fost pornit dosarul de căutare nr. 2019030174 în privința lui.

Totodată, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

S-a constatat cu certitudine că Scutelnic I. a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c) și d) Codul penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, analizând declarațiile părții vătămate Romanciuc A., care coroborează cu declarațiile martorilor Țurcan A. și Crudu Ș., procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii, precum și procesul-verbal de percheziție corporală din 31.10.2018, s-a constatat cu certitudine comiterea infracțiunii imputate și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa au fost combătute prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe au coroborat între ele și au atestat incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Contrar argumentelor invocate de către inculpat, prin fapta săvârșită au fost lezate valorile sociale privind patrimoniul persoanei, latura obiectivă fiind realizată prin fapta prejudiciabilă în următoarele circumstanțe: Scutelnic Ion, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în perioada 22.06.2018, orele 23:00 - 23.06.2018, orele 01:50, prin acces liber a pătruns în casa situată pe adresa str. Xxxx, or. Xxxx, mun. xxx, unde pentru realizarea scopului infracțional avut, asigurându-se de faptul că acțiunile acestuia rămân neobservate, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, pe ascuns a sustras mijloace bănești în sumă de 100 lei, 500 euro, care conform ratei de schimb oficial al BNM a constituit 9871 lei, un telefon mobil de model „Samsung J2 Prime” cu nr. IMEI xxx, în care era activată cartela SIM xxx în valoare de 3000 lei, haine în valoare de 1094 lei, ce aparțin lui Romanciuc Adic, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, urmarea prejudiciabilă constituind suma de 14.065 lei, daună materială în proporții considerabile cauzată părții vătămate, legătura causală fiind una directă dintre faptă și urmarea dată.

În acest sens, fapta infracțională imputată inculpatului este o infracțiune materială și se consideră consumată după caz - din momentul în care făptuitorul a obținut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune ilegal de bunurile altuia la propria sa dorință cu cauzarea de daune în proporții considerabile, totodată potrivit art. 126 Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Sunt nefondate argumentele invocate de către partea apărării privind lipsa semnului calificativ - sustragerii prin pătrundere în încăpere, or, ilegalitatea pătrunderii inculpatului în încăpere presupune anume apariția în încăpere a inculpatului, în lipsa dreptului sau acordului dat de persoanele abilitate pentru aflarea lui acolo, la caz, din depozițiile părții vătămate și a inculpatului, nu se atestă urmărirea unui scop legitim al inculpatului de a pătrunde în încăpere.

Neîntemeiate sunt și alegațiile avocatului privind lipsa cauzării de daune considerabile părții vătămate, or, raportând depozițiile părții vătămate la valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, s-a atestat prezența urmării prejudiciabile daune considerabile precum și consumarea faptei materiale.

La fel, este declarativ argumentul avocatului că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost administrate suficiente probe ce ar dovedi comiterea de către Scutelnic I. a infracțiunii incriminate, or, dimpotrivă, întreg ansamblul probatoriu al cauzei penale a indicat la culpabilitatea lui, partea acuzării în acest sens prezentând probe verosimile care au elucidat în mod clar circumstanțele cazului și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția lui de comitere a infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu pătrundere în alt loc de depozitare și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Din cele menționate supra, s-a constatat cu certitudine atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea inculpatului a răspunderi penale, or, în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele incriminate prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, în acțiunile inculpatului au fost constatate elementele infracțiunii prevăzute de 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, argumente pe care instanța de apel le-a acceptat și pentru a evita repetări inutile le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, că a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, la evidența medicului narcolog/psiholog nu se află, anterior nu a fost judecat, corect concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Mai mult ca atât, instanța de fond a ajuns la concluzia corectă, precum că, la caz scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin ispășirea unei pedepse privative de libertate, or, pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționali cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Prin urmare, fapta infracțională săvârșită, a avut loc prin pătrundere în locuință, fiind aduse atingere relațiilor sociale cu privire la patrimoniu persoanei, iar inculpatul s-a eschivat de la examinarea cauzei atât în ordinea examinării cauzei în fond, cât și în apel, astfel, pedeapsa aplicată inculpatului este una proporțională urmând a fi respectat și scopul pedepsei penale aplicate care are un rol atât de prevenție personală, cât și una de prevenție generală a societății.

5. Avocata Cornelia Gorencu declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, nonprivativă de libertate, sau în condițiile art. 60 Cod penal, să fie liberat de răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

Recurenta indică că inculpatul, inițial nu avea intenția de a sustrage careva bunuri, dar de a dormi în casă. Intenția de sustragere a apărut ulterior, după ce a intrat în imobil. Astfel, lipsește semnul calificativ - săvârșirea sustragerii prin pătrundere în locuință.

Totodată, în declarații, inculpatul nu a indicat că a sustras mijloace bănești în sumă de 100 lei și 500 euro, acest fapt nefiind dovedit pe parcursul examinării cauzei, lipsind și semnul calificativ - cauzarea de daune considerabile părții vătămate. Or, la materialele cauzei penale nu se atestă probe care ar confirma existența prejudiciului material, nu a fost probat că partea vătămată avea asupra ei suma de bani indicată, nu a fost dovedit prețul real al telefonului mobil, ținând cont de uzura acestuia.

Astfel, acțiunile inculpatului formează componenta de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, ca sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța nu a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, a colaborat cu organul de urmărire penală, are o vârstă tânără, ambii părinți sunt bolnavi.

Or, acesta nu prezintă un pericol pentru societate și izolarea lui nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă.

Mai mult, inculpatului i-a fost violat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CtEDO, fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa acestuia or, la dosar lipsesc probe care confirmă eschivarea cu rea-credință de la înfățișarea în instanța de judecată.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 10), 12) Cod de procedură penală - cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept și pe art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Lipsește cu desăvârșire în recurs și argumentarea, în drept și fapt, a solicitării inclusiv și privind solicitarea recurentei că: „...*în condițiile art. 60 Cod penal, să fie liberat de răspundere penală, cu încetarea procesului penal*”.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2, 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind faptele incriminate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiilor părții vătămate Romanciuc A. că i-au fost sustrate mijloacele bănești în sumă de 100 lei și 500 euro, un telefon mobil de model „Samsung J2 Prime” și o pereche de pantaloni, cauzându-i-se o daună în proporții considerabile, ale martorilor Crudu Ș. și Țurcan A., procesul-verbal din 29.10.2018 a descifrărilor convorbirilor telefonice, procesul-verbal de percheziție și examinare din 31.10.2018 fiind ridicați de la Scutelnic I. o pereche de blugi de jeans de culoare albastră, corpul de delict: telefon mobil de model „Samsung J2 Prime” cu nr. IMEI xxxx transmis spre păstrare părții vătămate, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a acțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, deci, faptelor săvârșite fiindu-le dată o încadrare juridică corectă (*pct. 2., 4. din decizie*).

De asemenea, instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de

circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, inclusiv în latura caracterului excepțional al pedepsei, individualizată și aplicată ultimului în conformitate cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, instanța de apel pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CoEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei, inclusiv în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 90 alin. (1) Cod penal, 27, 101, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. Judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor

administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Cornelia Gorencu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în privința inculpatului Scutelnic Ion xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 martie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico